

ТАРАСЕ, БАТЬКУ НАШ

Тарасе, Батьку наш, Кобзарю сивий,
Тобі вклоняється весь світ.
Ми в пам'яті бережемо твій образ щирий,
В серцях своїх несем твій Заповіт.
В Тобі ж бо жив і геній, і пророк.
Хоч і тернистим був твій кожен крок,
Та не боявся Ти неволі й заслання,
Бо слово мав твердіше, ніж броня.
Перед очима проплива той час,
Про що писав Великий наш Тарас:
Про землю, що сходив він босими ногами,
Про тих гетьман, що бились з ворогами,
Про Запорізьку Січ, про військо те козаче,
Про сироту, що десь під тином плаче,
Про верби над водою, дівча, калину
І про свою знедолену і рідну Україну.
Скільки дочок, синів, наших славних орлів
В кайданах знемагало, вмирало,
Скільки лютих катів, скільки злих ворогів
Рідну землю Вкраїнську топтало.
Станьмо, друзі, в ряди, щоб не знать більш біди,
Щоб була хата багата
І слова Тараса пам'ятаймо завжди,
Хай не гострить ножа брат на брата.
Поклонімся чолом, де стоїть над Дніпром
Кобзарева висока могила.
Україну свою всі любімо, як він,
У ній наше майбутнє – і слава, і сила.

**Марія КОВАЛЬЧУК,
с. Бокійма.**